

Reünie lichting 85-3

Vrijdagochtend, 30 augustus 1985, klokslag 08.00 uur. Dertig man in overall, mutsdas, met bepakking, tokkel en Uzi marcheren door de Tranenpoort de Engelbrecht van Nassaukazerne binnen. Die middag verruilen we onze mutsdas voor de Groene Baret. Familie stormt op ons af om te feliciteren, en daarna marcheren we af naar huis — eindelijk bijkomen van de afmatting van de afgelopen week.

Terug op de kazerne bedenken we onze naam: “Dirty Thirty”. Twee man vertrekken naar de Staf, en met 28 blijven we over. We vormen zeven ploegen. Vanaf september 1985 tot aan ons afzwaaien in juli 1986 worden we ingedeeld bij 104. Dat nummer blijkt later een magisch getal te worden in onze levens.

Nu, veertig jaar later, besluiten vier maten om, los van de vijfjaarlijkse KCT-reünie, een eigen reünie te organiseren. Na inventarisatie onder de mannen werken we met z’n vieren (Rob Krommenhoek, Olaf Pothoven, Remco Streelder en Steven van Willigenburg) de plannen verder uit. Drie, vijf of zeven dagen? Schotland, de Ardennen of gewoon Nederland? Het wordt uiteindelijk Nederland — en drie dagen. Remco biedt een weekend aan bij hem thuis in Anna Paulowna. Hij heeft een huis, een grote schuur en een flink stuk grond eromheen. Uiteindelijk komen we met veertien maten samen. Twee zijn ons inmiddels ontvallen en enkele anderen kunnen er dit weekend niet bij zijn, maar met veertien man kunnen we minstens zo veel plezier maken.

Vrijdag 5 september verzamelen we in de middag bij Remco. De eerste sterke verhalen vliegen meteen alweer over tafel — heerlijk. Aan het einde van de middag vertrekken we naar Callantsoog, waar we bij strandtent Woest eten, met de zon die langzaam in zee zakt. Hapjes en drankjes smaken uitstekend. Als we klaar zijn, keren we terug naar onze basis in Anna Paulowna.

’s Avonds gaan de meegebrachte drankjes (wijn, bier, 0.0, fris) en hapjes (kaas, worst, nootjes, chips) rond. We praten elkaar bij: waar sta je nu in het leven? Hoe gaat het met je kinderen, je vrouw of partner? Waar ben je tegenwoordig mee bezig?

Zaterdagochtend verzorgen we een ontbijtje. Met Remco rijd ik even naar een supermarkt om brood, eieren en andere basics in te slaan. Een gebakken ei, koffie, broodje hagelslag of kaas — doe maar gewoon. Om 10.00 uur vertrekken we naar het Marinemuseum, waar Remco een rondleiding heeft geregeld. Onder begeleiding van een oude zeerot wandelen we door het museum, terwijl hij ons trakteert op prachtige verhalen. We dalen af in de onderzeeboot Tonijn en krijgen nog even haarfijn uitgelegd wat nu precies het verschil is tussen een duikboot en een onderzeeër (vraag het Google AI en je krijgt dezelfde uitleg). Daarna lopen we het terrein over naar Tante Nel voor een broodje kroket en een biertje. Vervolgens gaan we verder en enteren het ramschip Schorpioen en later ook de stalen mijnenveger Abraham Crijnsen. Op beide schepen staan enthousiaste vrijwilligers klaar om over de historie te vertellen — prachtig om te horen. Rond 15.00 uur rijden we terug naar Anna Paulowna. De eerste auto’s arriveren rond 15.30 uur. Gelukkig staan bier en wijn al koud. We halen nog wat spullen voor het zondagochtendontbijt.

Die middag hebben we iets bijzonders geregeld: Rembrandt Joosten (98-6) van SMOOK BBQ catering & outdoor, met hulp van Richard L. (01-1), verzorgt voor ons het eten. Een complete BBQ in Remco’s tuin — vlees, groenten, stokbrood — alles van SMOOK. De drank hebben we zelf ingeslagen. Hoe mooi is het dat één oud-commando en één actief dienende voor jou het vlees snijden? De avond is perfect: heerlijk eten, genoeg bier en wijn, en vooral de sfeer van echte maten onder elkaar. Meer heeft een mens niet nodig. Het wordt laat. Gelukkig is er plek genoeg om te slapen: vier kamers in Remco’s huis, een tent in de voortuin, een camper van Olaf, en in de schuur kun je ook makkelijk je matje neerleggen.

Zondagochtend staan we op ons eigen tempo op — de één wat frisser dan de ander. We regelen opnieuw een eenvoudig maar goed ontbijt: koffie, brood en gebakken ei. Klaar voor de dag. Na het eten haakt een aantal maten af. Een kleinere groep gaat nog wat cultuur opsnuiven in Den Helder. We vertrekken voor een rondleiding door De Nollen, een bijzonder natuurgebied vol objecten van cortenstaal en ondergrondse kunstwerken. Een aanrader voor wie ooit in de buurt is. Rond 13.00 uur is het einde oefening. We nemen afscheid en ieder gaat zijn weg. Wat een fantastisch reünieweekend ligt er achter ons.

Wie waren erbij (lichting 85-3):

Steven van Willigenburg, Remco Streelder, Ruud van Proosdij, Richard Roskam, Henk Leeftang, Claude Maurice, Rob Krommenhoek, Robin van der Breggen, Peter van Beek, John Reus, Ferdinand van Campen, Wiel Handels, Olaf Pothoven & André Hoost.